

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท สามารถสรุปวิเคราะห์ผลและสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายในการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท
2. เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ ด้านกิจการร้านค้า ประเภทของกิจการ ประเภทของสินค้าที่จำหน่าย สถานที่ประกอบการ และระยะทางของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่กับสถานที่ประกอบการของผู้ประกอบการค้าส่ง

สมมติฐานของการวิจัย

ผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ ด้านกิจการร้านค้า ประเภทของกิจการ ประเภทของสินค้าที่จำหน่าย สถานที่ประกอบการ และระยะทางของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่กับสถานที่ประกอบการของผู้ประกอบการค้าส่ง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งหมดจำนวน 129 คน เป็นผู้ประกอบการค้าส่งอำเภอเมือง จำนวน 41 คน อำเภอหันคา จำนวน 26 คน อำเภอสรรคบุรี จำนวน 17 คน อำเภอสรรพยา

จำนวน 16 คน อำเภอโนนรัมย์ จำนวน 18 คน อำเภอวัดสิงห์ จำนวน 9 คน อำเภอหนองมะโมง จำนวน 4 คน และอำเภอเนินขาม จำนวน 4 คน และผู้วิจัยกำหนดวันที่จะเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 6 วัน โดยกำหนดเก็บข้อมูลในระหว่าง วันที่ 10-14 พฤษภาคม 2553

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ประเภทคำถามปลายปิด (closed form) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเพื่อใช้สำหรับสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่งจังหวัดชัยนาท โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดแบบสำรวจรายการ (check list) เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท ซึ่งประกอบด้วย ระดับการศึกษา ประสบการณ์ ด้านกิจการร้านค้า ประเภทของกิจการ ประเภทของสินค้าที่จำหน่าย สถานที่ประกอบการ ระยะทางของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่กับสถานที่ประกอบการของผู้ประกอบการค้าส่ง

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท โดยใช้กรอบการวิจัยจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตามแนวคิด ดังนี้ 1) ด้านผลิตภัณฑ์ 2) ด้านราคา 3) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย 4) ด้านการส่งเสริมการตลาด 5) ด้านการมีส่วนร่วมในการบริการ 6) ด้านกระบวนการบริการ และ 7) ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

สำหรับวิธีการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.66-1.00 แล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท ซึ่งไม่ใช่กลุ่มประชากรที่ศึกษา จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้ง 30 ชุด เท่ากับ 0.8383

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจัดเตรียมเครื่องมือตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้พร้อม และจัดทำรหัสในแบบสอบถามให้ตรงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสะดวกในการตรวจสอบ จากนั้นได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท โดยกำหนดเก็บข้อมูลอำเภอละ 1 วัน ในระหว่างวันที่ 10-14 พฤษภาคม 2553 จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องเมื่อรับแบบสอบถามกลับคืนมาครบ จำนวน 129 ฉบับ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อแปลความหมายของข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ใช้ในการหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท ด้วยวิธีแจกแจงความถี่ (frequency) หาค่าร้อยละ (percentage) และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) (standard deviation) และแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. สถิติอ้างอิงใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของผู้ประกอบการค้าส่ง โดยการทดสอบค่าที (t-test) ชนิดเป็นอิสระแก่กัน สำหรับประเภทของกิจการและสถานที่ประกอบการ ส่วนระดับการศึกษา ประสิทธิภาพด้านกิจการร้านค้า ประเภทของสินค้าที่จำหน่าย และระยะทางของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่กับสถานที่ประกอบการของผู้ประกอบการค้าส่ง ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) เมื่อมีนัยสำคัญทางสถิติจึงเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้การทดสอบของฟิชเชอร์ (Fisher's Least-Significant Difference : LSD)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. ผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาทส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 27.91 มีประสบการณ์ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.81 เป็นบุคคลธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 96.12 จำหน่ายประเภทอาหารสด/แห้ง คิดเป็นร้อยละ 51.94 สถานที่ประกอบการอยู่ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ 82.95 ระยะทางของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่กับสถานที่ประกอบการของผู้ประกอบการค้าส่ง เป็นระยะ 16-20 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 52.71

2. ผลกระทบของการประกอบธุรกิจขนาดใหญ่ต่อปัจจัยการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท พบว่าในภาพรวม 7 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในบริการและอยู่ในระดับปานกลาง 6 ด้านเรียงลำดับรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ คือด้านกระบวนการให้บริการ ด้านช่องทางการจำหน่าย ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด และเมื่อพิจารณาคามรายด้านมี ดังนี้

2.1 ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับมากอยู่ 1 รายข้อ และระดับปานกลางอยู่ 4 รายข้อ โดยเรียงลำดับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ จำหน่ายเฉพาะสินค้าที่เป็นที่นิยม รองลงมาได้แก่ จัดหาสินค้าให้มีมากเพียงพอกับความต้องการของลูกค้า และอัตราการหมุนเวียนสินค้าปอย ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การนำเทคโนโลยีมาใช้งานในร้าน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องรับเงินสด บาร์โค้ด ฯลฯ

2.2 ด้านราคา พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับมากอยู่ 1 รายข้อ ระดับปานกลางอยู่ 2 รายข้อ และระดับน้อยอยู่ 1 รายข้อ โดยเรียงลำดับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ การกำหนดราคาค่าส่งที่ชัดเจนในแต่ละชนิด รองลงมาได้แก่ การลดราคาสินค้าเพื่อให้มีลูกค้าเพิ่มมากขึ้น และลดราคาให้ใกล้เคียงกับร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การจำหน่ายสินค้าต่ำกว่าทุน

2.3 ด้านช่องทางการจำหน่าย พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับมากอยู่ 2 รายข้อ และระดับปานกลางอยู่ 3 รายข้อ โดยเรียงลำดับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ จัดวางสินค้าที่สามารถเลือกหาได้ง่าย รองลงมาได้แก่ จัดหาสถานที่ขายสินค้าตั้งอยู่ภายในแหล่งชุมชนที่มีจอดรถได้สะดวก และขยายเวลาการเปิดให้บริการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ มีการสั่งซื้อสินค้าทางโทรศัพท์/บริการจัดส่งถึงบ้าน

2.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางอยู่ 3 รายข้อและระดับน้อยอยู่ 1 รายข้อ โดยเรียงลำดับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ การผ่อนชำระค่าสินค้าเป็นงวด รองลงมาได้แก่ เพิ่มระยะเวลาการชำระเงินและให้ของแถมมากขึ้น ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การชำระเงินผ่านบัตรเครดิต

2.5 ด้านการมีส่วนร่วมในบริการ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับมากอยู่ 4 ด้าน และระดับปานกลางอยู่ 1 ข้อ โดยเรียงลำดับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ พนักงานให้การต้อนรับเอาใจใส่ รองลงมาได้แก่ การรักษาความสะอาดของสินค้าและร้าน และมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นต่อการใช้บริการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ มีกรอบรถจักรยานเพื่อเพิ่มความรู้ทางด้านบริการ

2.6 ด้านกระบวนการให้บริการ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) การให้ลูกค้าเลือกสินค้าได้ตามความพอใจ และ 2) การเปิดบริการได้ตลอดเวลาทันทีที่ลูกค้ามาซื้อสินค้า

2.7 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับมากอยู่ 1 รายข้อและระดับปานกลางอยู่ 1 รายข้อ โดยเรียงลำดับรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ จัดแสดงสินค้าให้สะดวกลูกค้า รองลงมาได้แก่ ปรับปรุงร้านให้ทันสมัย และมีการจัดสถานที่พักผ่อนให้ลูกค้า ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การติดตั้งเครื่องปรับอากาศในร้าน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยทางการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท ซึ่งจำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ด้านกิจการร้านค้า ประเภทของกิจการ ประเภทของสินค้าที่จำหน่าย สถานที่ประกอบการ และระยะทางของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่กับสถานที่ประกอบการของผู้ประกอบการค้าส่ง โดยผลการวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.2 จำแนกตามประสบการณ์ด้านกิจการร้านค้า พบว่าในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 จำแนกตามประเภทของกิจการ พบว่าในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 จำแนกตามประเภทของสินค้าที่จำหน่ายพบว่า ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3.5 จำแนกตามสถานที่ประกอบการ พบว่าในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบ ด้านช่องทางการจำหน่ายและการมีส่วนร่วมในบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านราคา ด้านกระบวนการให้บริการและด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3.6 จำแนกตามระยะทางของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่กับสถานที่ประกอบการของผู้ประกอบการค้าส่ง พบว่าในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจำหน่าย ด้านกระบวนการให้บริการและด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและการมีส่วนร่วมในบริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า ผลกระทบของการประกอบการธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยทางการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ด้านกิจการร้านค้า ประเภทของกิจการ ประเภทของสินค้าที่จำหน่าย ส่วนสถานที่ประกอบการ และระยะทางของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่กับสถานที่ประกอบการของผู้ประกอบการค้าส่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

1. ผู้วิจัยอภิปรายผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับผลกระทบด้านปัจจัยการตลาด ได้ดังนี้

1.1 ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่าปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยจำหน่ายเฉพาะสินค้าที่เป็นที่นิยมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายข้ออื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับคอตเลอร์ (Kotler, 2003, p. 547) กล่าวว่า การซื้อและการสร้างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ ผู้ค้าส่งสามารถเลือกชนิดของผลิตภัณฑ์และสร้างความหลากหลายให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าได้ เป็นการลดงานในการกลั่นกรองผลิตภัณฑ์ของลูกค้าได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปราศรัย พัชระ (2545, หน้า 4) ที่ได้ศึกษาวิจัยถึงผลกระทบจากการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ที่มีต่อร้านค้าปลีกขนาดย่อม โดยผลการศึกษาได้พบว่ามีผลกระทบจากการที่ผู้ประกอบการค้าปลีกขนาดใหญ่คือ มีความหลากหลายของสินค้ามากกว่า

1.2 ด้านราคา พบว่าปัจจัยด้านราคาที่มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยการกำหนดราคาค้าส่งที่ชัดเจนในแต่ละชนิดมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายข้ออื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับชัยสมพล ชาวประเสริฐ (2547, หน้า 65-69) กล่าวว่า ราคาเป็นสิ่งที่กำหนดรายได้ของกิจการ กล่าวคือการตั้งราคาสูงก็จะทำให้ธุรกิจมีรายได้สูงขึ้น การตั้งราคาต่ำจะทำให้รายได้ของธุรกิจนั้นต่ำ ซึ่งอาจนำไปสู่ภาวะขาดทุนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปราศรัย พัชระ (2545, หน้า 4) ได้ศึกษาวิจัยถึงผลกระทบจากการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ที่มีต่อร้านค้าปลีกขนาดย่อม โดยผลการศึกษาได้พบว่ามีผลกระทบจากการที่ผู้ประกอบการค้าปลีกขนาดใหญ่คือการตั้งราคาขายสินค้าที่ต่ำกว่า

1.3 ด้านช่องทางการจำหน่าย พบว่าปัจจัยช่องทางการจำหน่ายที่มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยจัดวางสินค้าที่สามารถเลือกหาได้ง่ายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายข้ออื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับออคูลย์ จาตุรงค์กุล (2543, หน้า 18) กล่าวว่า ช่องทางการจำหน่าย หมายถึง การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อระดับการเข้าถึงผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค

1.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่าปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดที่มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยการผ่อนชำระค่าสินค้าเป็นงวดมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายข้ออื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับชัยสมพล ชาวประเสริฐ (2547, หน้า 19) กล่าวว่า การส่งเสริมการตลาด

ทำได้ในทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าว การลดแลกแจกแถม และคอดเลอร์ (Kotler, 2003, p. 609) กล่าวว่า การส่งเสริมการขายถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการรณรงค์ทางการตลาดและเป็นเครื่องกระตุ้นผู้บริโภค การส่งเสริมการขายจึงเป็นการมอบสิ่งจูงใจในการซื้อสินค้า และสอดคล้องกับงานวิจัยของปราศรัย พัชระ (2545, หน้า 4) ที่ได้ศึกษาวิจัยถึงผลกระทบจากการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ที่มีต่อร้านค้าปลีกขนาดย่อม ผลงานวิจัยพบว่า ผลกระทบจากการที่ผู้ประกอบการค้าปลีกขนาดใหญ่คือ การจัดการส่งเสริมการขายและการใช้เทคโนโลยี และเครื่องมือที่ทันสมัยมากกว่า

1.5 ด้านการมีส่วนร่วมในการบริการ พบว่าปัจจัยการมีส่วนร่วมในการบริการที่มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก โดยพนักงานให้การต้อนรับเอาใจใส่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายข้ออื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับบอดุลย์ จาตุรงค์กุล, และคนอื่นๆ (2546, หน้า 12) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมกันในบริการ หมายถึงการที่บุคคลปฏิบัติต่อกันสองฝ่ายคือ ระหว่างลูกค้ากับพนักงาน สมาชิกของการปฏิบัติต่อกันสองฝ่ายมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของลูกค้าในด้านคุณภาพของบริการเป็นอย่างมาก

1.6 ด้านกระบวนการให้บริการ พบว่าปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยการให้ลูกค้าเลือกสินค้าได้ตามความพอใจมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายข้ออื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับบอดุลย์ จาตุรงค์กุล, และคนอื่นๆ (2546, หน้า 13-14) ที่กล่าวว่า กระบวนการให้บริการ คือกระบวนการในการสร้างและการส่งมอบสินค้าหรือองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ไปยังลูกค้า เป็นวิธีการและลำดับขั้นตอนซึ่งระบบการบริการต้องดำเนินการไป กระบวนการผลิตที่ออกแบบมาไม่ดีมักจะสร้างความไม่พอใจให้ลูกค้า เนื่องจากอาจมีความสำคัญมีขั้นตอนมากและมีประสิทธิภาพในการบริการต่ำ และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภา กระต่ายทอง (2549, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่และผลกระทบต่อร้านค้าปลีกขนาดเล็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า ผู้คนนิยมไปใช้บริการห้างค้าปลีกขนาดใหญ่มากกว่า เพราะมีที่จอดรถสะดวกสบาย ประกอบกับมีสินค้าให้เลือกทุกประเภทที่ผู้บริโภคต้องการ

1.7 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พบว่าปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง โดยจัดแสดงสินค้าให้สะดวกลูกค้ามีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายข้ออื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับบอดุลย์ จาตุรงค์กุล (2551, หน้า 76) ที่กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมทางกายภาพเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อที่มีลักษณะสังเกตได้ง่ายในสถานการณ์การซื้อเมื่อผู้บริโภคทำการจ่ายของในร้านค้า ได้แก่ ท่าเลที่ตั้งของร้าน การตั้งแสดงสินค้า การตกแต่งร้าน ระดับแสงสว่าง ระดับเสียง และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภา กระต่ายทอง (2549, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่และผลกระทบต่อร้านค้าปลีกขนาดเล็กในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า ผลกระทบที่กลุ่มตัวอย่างได้รับนั้น มีผลกระทบต่อภาวะการจำหน่ายสินค้าคือ ส่งผลให้จำหน่ายสินค้าได้น้อยลง

เนื่องมาจากผู้คนนิยมไปใช้บริการห้างค้าปลีกขนาดใหญ่มากกว่า เพราะมีที่จอดรถสะดวกสบาย ประกอบกับมีสินค้าให้เลือกทุกประเภทที่ผู้บริโภคต้องการ อีกทั้งมีเครื่องปรับอากาศทำให้อากาศเย็นสบายไม่ร้อนเหมือนเช่นมาใช้บริการที่ร้านค้าปลีกขนาดเล็ก

2. ผู้วิจัยอภิปรายผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับผลกระทบ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ด้านกิจการร้านค้า ประเภทของกิจการ ประเภทของสินค้าที่จำหน่าย สถานที่ประกอบการ และระยะทางของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่กับสถานที่ประกอบการของผู้ประกอบการค้าส่ง ดังนี้

2.1 จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัฐกามาต พลศรี (2549, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องกลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็กที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีกลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ ราคา การจัดจำหน่ายและการส่งเสริมการตลาดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 จำแนกตามประสบการณ์ด้านกิจการร้านค้าของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของชนศ เตชะจันทร์ (2552, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารร้านค้าปลีกในเขตนครนบุรี (สนามหลวง2) ผลการวิจัยพบว่าผู้ประกอบการร้านค้าที่ประสบการณ์การเปิดร้านขายสินค้าแตกต่างกัน มีปัญหาการบริหารร้านค้าปลีก ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 จำแนกตามประเภทของกิจการของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

2.4 จำแนกตามประเภทของสินค้าที่จำหน่ายของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

2.5 จำแนกตามสถานที่ประกอบการ ของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัฐกามาต พลศรี (2549, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็กที่มีทำเลที่ตั้งต่างกัน มีกลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ และด้านราคาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 จำแนกตามระยะทางของร้านค้าปลีกขนาดใหญ่กับสถานที่ประกอบการของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของและสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัฐธามาต พลศรี (2549, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของร้านค้าปลีกขนาดเล็ก ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกขนาดเล็กที่มีทำเลที่ตั้งต่างกัน มีกลยุทธ์การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดด้านผลิตภัณฑ์และการบริการ และด้านราคาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับ ผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ต่อปัจจัยการตลาดของผู้ประกอบการค้าส่ง จังหวัดชัยนาท พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้ประกอบการค้าส่งควรวางแผนการส่งเสริมการตลาดโดยการตั้งวัตถุประสงค์ในการขายให้ชัดเจน ควรมีการเพิ่มการติดต่อสื่อสารไปยังลูกค้า เพื่อแจ้งให้ทราบว่ามีสินค้าจำหน่ายอยู่ และเชิญชวนให้ลูกค้ายอมรับว่าผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการค้าส่งจำหน่ายอยู่สามารถตอบสนองความต้องการ และเกิดความพึงพอใจ โดยการโฆษณา การขายโดยบุคคล การประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขาย เพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดขึ้นกับตราสินค้าหรือตัวผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการเอง

2. เนื่องจากรสนิยมของผู้บริโภคเปลี่ยนไป ผู้ประกอบการค้าส่งควรเพิ่มกลยุทธ์ในการแข่งขัน โดยนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการทำธุรกิจแบบใหม่มากขึ้น เช่น การใช้คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตในการบริหารจัดการ การนำเอาระบบจัดการด้านการขนส่งมาใช้ให้มากขึ้น รวมทั้งการก้าวไปสู่การทำธุรกิจค้าปลีกบนอินเทอร์เน็ต (e-commerce) หรือการขายผ่านระบบสื่อสารหรือพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้กับธุรกิจและเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของผู้บริโภคในการซื้อสินค้าและบริการ

3. ผู้ประกอบการค้าส่งควรวางวิธีการสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน เช่น

3.1 การหาทำเลที่ตั้งให้เหมาะสม ได้แก่ จุดที่เฉพาะเจาะจงของที่ตั้งธุรกิจว่าอยู่ที่เลขที่ ถนนหรืออาคารใด โดยต้องคำนึงถึงความสะดวกของลูกค้าเป็นหลัก

3.2 การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้า โดยจะต้องศึกษาเกี่ยวกับลูกค้าของตนเองและพฤติกรรมกรรมการซื้อของลูกค้าเพื่อสร้างความภักดีจากลูกค้า โดยใช้ฐานข้อมูลลูกค้า

3.3 การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ขาย โดยกำหนดระบบการซื้อที่ดีและมีการซื้อสินค้าที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยโดยขยายมิติของผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ให้มากขึ้นและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันให้มากที่สุด เพื่อจะได้ให้งานวิจัยมีมุมมองที่กว้างขึ้น รวมทั้งได้ผลลัพธ์ที่มีข้อเท็จจริงตามสถานการณ์ เช่น ผลกระทบของประเภทกิจการ ประเภทของสินค้าที่จำหน่าย และสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของผลกระทบดังกล่าว เป็นต้น
2. ควรวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นผลกระทบของการประกอบธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่กับหน่วยงานอื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน เพื่อเป็นการขยายมุมมองในการวิจัยและได้ทราบทัศนคติของผู้ประกอบการที่มีสภาพค่อนข้างแตกต่างกันอย่างชัดเจน